

være henved 7000. Der maa derfor gjøres Regning paa, at der i den Anledning kan blive udfærdiget ligesaa mange Panteobligationer, og disses Antal kan efterhaanden endog betydeligt stige, da Lovens § 10 hjemler Eierne Udstykningsfrihed saaledes, at en forholdsmæssig Deel af den rentebærende Gjæld bliver indestaaende i de fraskilte Parceller, uopsigelig i 10 Aar.

At behandle disse Activer paa samme Maade, som de øvrige Statsactiver, saaledes, at der igennem Finanzministeriet hvert Halvaar meddeles Oppebørselsbetjentene Indtægtsordrer paa Renterne; at der ved de af Oppebørselsbetjentene indsendte Duplicater af Dviteringer føres Control med Betalingen; at der i Udeblivestilfælde udfædes Mindelser til hver enkelt Restancedrager, og, naar disse ikke frugte, Ordre til Kammeradvocaten om de Paagjældendes Sagsøgning, eller træffes Foranstaltninger til deres Indfaldelse for Forligelses-Commissionerne, samt siden til hvad der hører til Dommens eller Forligenes Execution og det Udlagtes Realisation, er erkjendt ikke at være muligt, som Følge af Gjældsposternes store Mængde, ligesom Ministeriets Acty-Contoir af samme Grund ei heller vilde kunne føre den Control, som behøves til Forvisning om, at de lovbestemte Betingelser for Bedvarenheden af de de første Erhververe tilfagte Begunstigelser, navnlig med Hensyn til Rentesfriheden for en Deel af Gjælden, fremdeles er tilstede, eller derfor aflægge en saadan regnskabsmæssig Rigtighed, der kunde være Gjenstand for nogen Revision.

Finanzministeriet har derfor troet, at der maatte anvendes omtrent en lignende Fremgangsmaade ved de fra fornævnte Lov hidrørende Panteforskrivninger, som den, der hidtil har fundet Sted ved de fra det forrige Ryttergodses Salg i Aarene 1769—1774 i mangfoldige Landeindomme indestaaende saakaldte halve Kjøbesummer, der forrentes med 4 pCt. aarlig og ere uopsigelige fra Statskassens Side, men, efter Forordningen af 8de Juli 1785 § 2, kunne opsiges af Debitorerne. Endskjøndt nemlig disse halve Kjøbesummer (der for Tiden endnu udgjøre et Beløb af henved 750,000 Rbd.) i en samlet Sum ere optagne

blandt Statsactiverne, besørages dog den hele Renteoppebørsel umiddelbart, uden særlige Indtægtsordrer, af Amtsforvalterne, hvilke derfor aflægge Rigtighed i deres aarlige Amtstue-Regnskaber, igennem hvilke der ved Revisionen føres Control med disse Oppebørseler ligesom med de øvrige Amtstueoppebørseler til Statskassen. Det samlede Beløb, som Regnskaberne vise, at der er indkommet i Renter af de halve Kjøbesummer, optages derefter i Activbøgerne. Amtsforvalterne besørge ogsaa selv umiddelbart, og uden specielle Ordre, Inddrivelsen af disse Renter, hvilken, i Medhold af Forordningen angaaende Amtstueoppebørseler af 8de Juli 1840, § 11, skeer paa samme Maade, som af Skatter og andre Afgifter til Statskassen. Naar derimod Noget vil gjøre Capitalafdrag paa dette Slags Gjæld, meddeles Amtstuen først speciel Indtægtsordre paa Beløbet.

Omtrent paa lignende Maade kunde de Fordringer behandles, som Statskassen erholder ved Domainefæstegodsets Overgang til Selvetendom efter Loven af 8de April 1851. Saalange der alligevel ere særlige Forvaltere ved Domainegodserne, bliver Arbejdet at paalægge dem. Men, naar Forvalterposterne høves, blive Forretningerne at fordele mellem de 11 Amtstuer, under hvilke de nuværende Domainedistricter høre, og ved 6 af disse, med de meest omfattende Domainegodser, nemlig Kjøbenhavns, Frederiksborgs, Kronborgs, Hirschholms, Odsherreds og Falsters Amtstuer, udføre Amtsforvalterne allerede nu Forvalterforretningerne ved de vedkommende Godser, ligesom de alligevel vilde komme til at opkræve Skatterne af de nye Selveiere.

Men for at disse Forretninger ikke skulle blive Amtsforvalterne uoverkommelige, er det anseet tilraadeligt at træffe de i Udskiftets § 1 og 2 foreslaaede Bestemmelser i Henseende til Renternes Forfaldstid og deres Inddrivelse i Udeblivestilfælde.

Af de forrige halve Kjøbesummer forfalde Renterne kun eengang om Aaret, hver 1ste October. At bestemme det Samme med Hensyn til Renterne af de større Kjøbesummer, hvortil Domainegodset nu kan ventes udbragt, vilde dog neppe være enten til Debitorernes